

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2Csp/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619201096
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2020:8619201096.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ECLI:SK:OSSK:2020:8619201096.1
2Csp/57/2019-38
8619201096

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Mária TVRDÍKOVÁ, v spore žalobcu N. zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, AK Svidník, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSŤ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučinenie takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je povinný n a h r a d i ť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ō v o d n e n i e

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhala zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.510,61 Eur.

-2- 2Csp/57/2019

2. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6C/49/2016 o vydanie bezdôvodného obohataenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bol ako žalobca v

postavení spotřebitele úspěšný. Rozsudok Okresného súdu Svidník pod sp. zn. 6C/49/2016 zo dňa 6.10.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/16/2017 zo dňa 27.4.2017 sa stal právoplatný dňa 12.6.2017. Keďže ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde a tým bola splnená hypotéza § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa požaduje finančné zadosťučinenie vo výške 1.510,61 Eur. Jeho nárok, ktorý požaduje zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, či už plnením z neprijateľnej zmluvnej podmienky (2/3 poplatok 860,39 Eur) alebo preplatením bezúročného a bezpoplatkového úveru, čo predstavuje sumu 650,22 Eur (860,39 + 650,22 = 1.510,61).

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 21.8.2019 uviedol, že § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa druhá veta priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, avšak toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o tom, či sa prizná primerané finančné zadosťučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušení. Má za to, že predmetné rozhodnutie súdu, ktoré uvádza žalobca má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Priznanie náhrady finančného zadosťučinenia považuje vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu za neprimerane prísnu a založenú na svojoľnom a arbitrárnom výklade práva. Má za to, že opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na prechádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalobcovi žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nevznikla a preto jeho priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami veriteľa a spotrebiteľa, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Priznanie žalobcovi požadovaných finančných prostriedkov by prichádzalo do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva už nie je možné napraviť inak. Žalobca bol vo svojich konaniach úspešný, a preto už raz došlo k náprave porušeného práva. Za spornú považuje žalovaný aj výšku požadovanej náhrady finančného zadosťučinenia. Žalobca nijako relevantne neodôvodnil výšku požadovaného finančného zadosťučinenia, ktoré určite nie je primerané a čo teda považuje za primeranosť. Takto priznané finančné zadosťučinenie nie je možné považovať za žiadnych okolností za primerané a spravodlivé, pretože ide len o niekoľkonásobné uplatnenie a priznanie sumy bezdôvodného obohatenia. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. z. 29Odo 652/2001 zo dňa 18.9.2002 a rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 1947/2014. Poukázal na to, že konanie žalobcu formou podania žaloby na priznanie finančného zadosťučinenia nie je adekvátne okolnostiam, nakoľko žalobca mal možnosť brániť sa už v počiatočoch kontraktačného postupu a napriek tomu bol

-3- 2Csp/57/2019

absolútne ľahostajný. Žalobca sa teda mohol brániť primerane aj iným spôsobom, než zľahčovaním svojho neobozretného a ľahostajného konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol žalobu zamietnuť.

4. Žalobca sa k písomnému vyjadreniu žalovaného, ktoré mu bolo doručené dňa 20.9.2019 nevyjadril.

5. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

6. Žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 6.2.2008 zmluvu o úvere č. 8402217, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 30.000,- Sk (995,82 Eur) za poplatok vo výške 25.920,- Sk (860,39 Eur) s tým, že celkovú čiastku vo výške 55.920,- Sk (1.856,20 Eur) zaplatí v 12 splátkach po 4.660,- Sk (154,68 Eur) počnúc dňom 12.3.2008. Z predmetnej zmluvy je zrejmé, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov, konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov.

7. Z rozsudku Okresného súdu Svidník sp.zn. 6C/49/2016 - 40 zo dňa 6.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/16/2017 - 66 zo dňa 27.4.2017 dňa 12.6.2017 je zrejmé, že žalobca sa proti žalovanému v pôvodnom konaní domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.510,61 Eur s prísl. a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Okresný súd žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.510,61 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 6.4.2016 do zaplatenia. Zároveň určil, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. 8402217 z 6.2.2008 uvedená vo Všeobecných podmienkach

poskytnutia úveru - bod 13 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná.

8. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

9...Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný so žalobcom uzatvoril zmluvu o úvere č. 8402217 dňa 6.2.2008, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 30.000,- Sk (995,82 Eur). Žalobca žalovanému na predmetnom úvere zaplatil sumu 2.506,43 Eur. Žalobca sa obrátil na Okresný súd Svidník so žalobou, kde si voči žalovanému uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.510,61 Eur s prísl. a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Okresný súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že samotná zmluva o úvere neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu

-4- 2Csp/57/2019

mieru nákladov, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov a konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, čím došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu vo výške 1.510,61 Eur, ktoré bol žalovaný povinný žalobcovi vydať.

10. Podľa názoru súdu účelom inštitútu finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom finančného zadosťučinenia je teda samotný vznik takejto ujmy. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde a súčasne preukáže, že žalovaný skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon, a že toto porušenie je spôsobilé prívodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu, a ak preukáže príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a spôsobilosťou ujmy. Len pri kumulatívnom splnení uvedených troch podmienok je možné uvažovať o nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie. Pri nároku na primerané finančné zadosťučinenie postačuje samotná hrozba ujmy. V prípade žalovaného nešlo len o hrozbu akademickú (možnú v budúcnosti), ale išlo už o priame naplnenie hrozby tým, že žalobca na poskytnutom úvere vzhľadom na jeho bezpoplatkovosť a bezúročnosť zaplatil žalovanému navyše sumu 1.510,61 Eur. Na súde žalobca úspešne uplatnil porušenie jeho práva. Žalobca ako dlžník úspešne uplatnil svoju obranu, poukázal na porušenie jeho práv zo strany veriteľa, preto úspech v súdnom konaní pod sp. zn. 6C/49/2016 dáva aj základ na podanie osobitnej žaloby podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

11. Súd teda dospel k záveru, že žalobca splnil podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a tak sa zaoberal jeho výškou. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia nie sú stanovené žiadne špeciálne podmienky. Základom pre stanovenie výšky primeraného zadosťučinenia je primeranosť a súd tak stanoví na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy (viď napr. rozsudok KS v Bratislave zo dňa 25.11.2010, č.k. 10Cbs/70/2003 -196).

12. Súd je toho názoru, že čo sa týka primeraného finančného zadosťučinenia, bude pre žalobcu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- Eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť, a je aj sankciou postihujúceho žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Spotrebiteľ, teda žalobca nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie v prípade vzniku ujmy, ale už vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla, pričom sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. V danom prípade sa žalobca úspešne domohol svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

-5- 2Csp/57/2019

16. Výška finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. sa určuje voľnou úvahou. Určitým kritériom môže byť aj výška ujmy, ktorá mohla byť spôsobená spotrebiteľovi v dôsledku porušenia jeho práv, čo v danom prípade by predstavovala žalovaná suma bezdôvodného obohatenia v pôvodnom konaní 6C/49/2016.

17. Inštitút požadovaného finančného zadosťučinenia má nepochybne aj sankčnú povahu a jeho účelom je pôsobiť do budúcnosti vo vzťahu k dodávateľom tak, aby sa nedopúšťali porušenia práv spotrebiteľov. Priznaná výška finančného zadosťučinenia tak vyplýva z voľnej úvahy súdu a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd bol toho názoru, že žalobcovi postačí primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- Eur, a preto bola v prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá.

18. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom prihliadol na skutočnosť, že výška finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu a žalobcu vzhľadom na skutočnosť, že bolo jeho žalobe vyhovieť je preto nevyhnutné považovať za plne procesne úspešného, ak mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu.

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany

-6- 2Csp/57/2019

alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 24. februára 2020

JUDr. Mária Tvrdíková
sudca

r o z h o d o l :